

פרשת כי תצא

ארבעים יום של תשובה

י' תואה רפסמ. י' תואב תמייתסמ ולאה סילימה עבראמ תחא לכ. י'ל ידוד'ו ידוד'ל ינ'א ת"ר **אלול** בגימטרייה הוא עשר. לכן סופי התיבות של אני לדודי ודודי לי מרמזת על ארבעים יום. אם אדם במשך ארבעים יום יקפיד על קדושה וטהרה, בעזרת ה' כשהוא יגיע ליום כיפור, יתקיים בו הפסוק שאנו אומרים אל. **"וישעמ תא סיהלאה הצר רבכ יכ רנני בוט בלב התשו רמחל החמשב לכא רל"** בתפילת נעילה: אל, אוה רורב שודקה נכל. לולא שדוח שארמ רבכ, **"הצר רבכ יכ"** כתוב ירצה ה' את מעשיך, אלא כתוב צריך לחכות ליהודי כזה עד כיפור, כיון שההתחלה שלו הייתה טובה. איך מתחילים ברגל ימין? אדם צריך ללכת לישון מוקדם, כבר בשעה תשע או עשר. כשמגיעה השעה שתיים וחצי, הוא כבר על הרגליים 'רץ כצבי'. הוא הראשון בבית הכנסת, יושב על הכסא עם סידור, קורא תיקון חצות ומתפלל על כלל ישראל. **הווחי הלילל הלילו רמוא עיבי סויל סוי"** אשריו שכך הוא מתחיל את אלול, בדרך הזאת הוא קובץ לע רבועש קילהתה. **"שרוות נפ הנש בהאת לא"**: סדאה תא ריהזמ ילשמ רפסב קלמה המלש. **דעת"** האדם בזמן השינה, הוא אחוז אחד מתוך שישים מתהליך המיתה. כלומר כמה שאדם יותר מרבה בשינה, כך הוא יותר 'מת'. לכן כשאדם עייף, והוא צריך קצת לישון, אפשר להניח את הראש עד שתעבור העייפות ומשם ממשיכים במרץ. כי מי שבא לעולם הזה בשביל לישון, חבל שהוא נולד בכלל, אדם צריך לנצל את חייו.

